

საპროგნოზი

ეროვნული
ბიზლირთქვა

საორტული გაზეთი გამოიცემა 1990 წლის 28 დეკემბრიდან ხუთშაბათი, 11 სექტემბერი 1997 №108 (473) ღირსი 40 თეთრი

იტალიელებს ყელში გაპერხირეთ

გუშინ ეროვნულზე შევილაძემ კაზირაგის ლამის თავი წააცალა

რეალისტი გამხდარა ქართველი ხალხი. აბა, რას მივაწეროთ ის ოვაცია, საფინანსო სასტენის შემდეგ რომ გაიმართა? შინ ფრედ ვითამაშეთ, ხალხმა კი ჩირაღდნები აანთო. ვინაშით, ადრე თბილისის სტადიონზე ვინმეს ფრე გაპხარებოდეს? ახლა გაუხარდათ და ამ სიხარულის საბაბი სრულიად გასაგებია: შეურაცხყოფელი და დამღვლევი წაგებების შემდეგ ფრე თანაც იტალიასთან.

თამაშის წინა დღეებში ყველა იმას ამბობდა, მსოფლიოს სამეზღის ჩემპიონები ჩამოდიანო. უცნაური რამ გამოდის: ერთი მხრივ, ამის მთქმელთ კარგად მოგვეხსენებოდა, რომ მსოფლიოს სამეზღის ჩემპიონი იმ იტალიელ ბიჭებს შორის, ჩვენს ეროვნულზე რომ უნდა ეთამაშათ, არაფერ იყო. იტალია მსოფლიოს საუკეთესო გუნდი გახლდათ 1934, 1938 და 1982 წლებში. ასე რომ, სამჯერ ჩემპიონობაზე თქმული, ბუნებრივია, პირობითობა გახლდათ. მეორე მხრივ, ქვეყანა, რომლის ნაკრები სამჯერ მსოფლიოს ჩემპიონია, კლუბები კი ყველაფერის უამრავჯერ მფლობელები არიან, დიასაც, ძლიერია, მაღიან ძლიერი. იტალია ის ქვეყანაა, რომელსაც დედამიწაზე ერთიორი თუ ჰყავს თანასწორი. იტალია ის ქვეყანაა, რომელიც, როგორც წესი, იმარჯვებს.

იტალიას წუხელ თბილისშიც გამარჯვება უნდოდა, სჭირდებოდა, სწყუროდა. მან მიზანს ვერ მიაღწია. საქართველოს? ამ წერილის ავტორი იმ ოთახში არ ყოფილა, საქართველოს ნაკრების უფროს-სერგოები თავიანთ მიზანზე რომ საუბრობდნენ, მაგრამ, ვეჭვობ, ხმამაღლა თუ არ უთქვამთ, გულში არ წაგებებზე ფიქრობდნენ და მიზანს მიაღწიეს. ესეც მორიგი საგონებელი. აქაც ორი მხარეა. ერთი მხრივ, მიზანს რომ დაისახავ და მიაღწევ, სერიოზულობის მანიშნებელია, მეორე მხრივ კი საკითხავია, მიზნად არ-წაგებების დასახვა უნდა მოეწონოთ თუ არა.

შესაძლოა, მაგანს მესამე აზრიც გასწავლოდა. კერძოდ, ეფიქრა, რომ ჩვენებმა, მათი აზრით, მოგების მომტანი გეგმა დასახეს, მაგრამ ვერ შეასრულეს. მაშინ საქმე კვლავ ცუდად ყოფილა, რადგან, როდესაც მომეტებთან გეგმას სახავ, სინამდვილეში კი ნახევარი თამაშის განმავლობაში ბურთის საკუთარი საჯარიმოდან მოგერიებას ცდილობ, ესე იგი, ფიქრისას და დაგეგმვისას რეალობასთან ახლოს ვერ ყოფილხარ.

ვატყვობ, აქვეა საჭირო ავტორისეული პოზიციის მკაფიოდ გამოხატვა, ამიტომაც ვაცხადებ — ჩვენმა ფეხბურთელებმა თავი დადეს, საქმეში გული და სული ჩააქსოვეს და ინდივიდუალურად საუცხოოდ ითამაშეს. თუ გნებავთ, ცალკე მივეყვით:

ნიკა ტოგონიძე: გოლი არ გაუშვა, მეკარეს კი სხვა არაფერი მოეთხოვება. მართალია, პირველ ტაიმში, ლევის გამო, რამდენიმე ეპიზოდში აჩქარებული გადაწყვეტილება მიიღო, რის გამოც თამაშს ნერვული ფონი აუმაღლა, მაგრამ მეორეში, გარემოს რომ შეეწყვა, რამდენიმე ურთულესი დარტყმა მოიგვრია და გუნდი იხსნა. მხოლოდ ხოტბას თუ შევასწავთ და მაღლობას ვეტყვი.

გელა შევილაძე: დაკვირვებით თამაშობდა. ის ლევა, 30 აპრილს „უემბლიზე“ რომ ეტყობოდა, საღღაც გამქრალა. იტალიელთა ცნობილი სახელების არ შეშინებია. მოქმედებდა თამაშად და გონიერულად. ერთადერთი, შესაძლოა, შეტევებში ვერ ერთვებოდა მწვავედ, მაგრამ გონიერად, თამაშის ხასიათიდან გამომდინარე, ამისთვის არც ეცალა, რადგან ძირითადად მოუხელთებელი ჯანფრანკო ძოლას ღვენი იყო დაკავებული.

კახა ცხადაძე: სამწუხაროდ, დაშავდა, თან ისე მალე, რომ თამაშს თავისი ხელი ვერ დაატყო.

მურთაზ შელია: ერთი-ორჯერ საკუთარ საჯარიმოში ფეხიდან ბურთი აეჭრა. ეს ტექნიკური წუნია თუ არ გაეცხსენეთ, სხვა მხრივ ძლიერი იყო. თავი-

მსოფლიოს ჩემპიონატი
II შესარჩევი ჯგუფი
თბილისი, ეროვნული სტადიონი, 10 სექტემბერი

საქართველო 0:0 იტალია

1. ზოიძე	5. ჩიხრაძე
2. შევილაძე	6. კობიაშვილი
3. ცხადაძე	7. ა. არგველაძე
4. შელია	8. ფაველაშვილი
9. ლომბარდო	10. ქინქლაძე
10. დი მატეო	11. შ. არგველაძე
11. ძოლა	12. ვიერი
13. კალაძე (19)	14. კინქლაძე
15. გოგიანიშვილი (65)	16. კაზირაგის (67)
17. ლომბარდო	18. როზბერტო ბაჭო (71)
19. ა. არგველაძე	20. დარასელია (79)
21. ძოლა	22. ინძაგის (81)

გაფრთხილება: შევილაძე, ა. არგველაძე, დი მატეო, კანაგარო

მსაჯი: პედერსენი (ნორვეგია)

გაიგეს და გაილაღეს

ინგლისი 4:0 მონტენეგრო
ინგლისი: სიმონი, ჯ. ნევილი, კემპბელი, საუთგეტი, ფ. ნევილი, ბუტი, ბექემი (რიბი 68; ბათი 76), გესქონი, სკოულზი, ფერდინანდი (კოლიმოვი 82), რაიტი
მონტენეგრო: რომანენკო, ფოსტაკანი, სტრონკო, ტესტიმიცანუ, კულიაბა (სუხარევი 53), სპინუ, კურტიანუ, შიშინი (პოპოვიჩი 62), რებევა, მიტრევი, როგაჩივი (ჩებოტარევი 74)
10 სკოულზი (28), 2:0 რაიტი (46), 3:0 გესქონი (81), 4:0 რაიტი (90)

დავით მგებლიშვილი ლონდონიდან

თბილისში რომ მსაჯმა საბოლოოდ ჩაუსტვინა, პოლი და მისი ბიჭები „უემბლის“ გასახლეში იყვნენ — თამაშზე ერთი საათი რჩებოდა. „საქართველომ“ კარგი სამსახური გაავიწყია. თბილისის 0:0-ის ამბავი რომ გავიგეთ, ფეხბურთელებს ხასიათი ერთიორად გამოუკეთდათ და ალბათ, ესეც იყო ჩვენი ლალი თამაშის მიზეზი — იტყვის მატჩის შემდეგ გოლენ პოლი.

ინგლისელებმა მართლაც ცალკე ითამაშეს — მეტოქის კარში 20-ჯერ დაარტყეს, სიმენს კი მხოლოდ ერთხელ მოუხდა მოლოდინითა დარტყმული ბურთის დაჭერა. პრინცესა დაიანასადმი მიძღვნილი ელტონ ჯონის სიმღერითა და წუთიერი დუმლით დაწყებული მატჩი შეესაძლებურა მასინძლებმა ზემოდა აქციეს და ჯგუფის ლიდერებად იქცნენ. მათ უშირერ-უშირენგემობამაც ვერ შეუშალა ხელი — იან რაიტმა ორივეს მაგიერობა გასწია და წყველი გოლის გარდა ბევრეც უბრაზუნა, მატჩის საუკეთესო მოთამაშედ კი პოლ გესქონი აღიარეს. ახლა პოლის ბიჭებს საფრანგეთში წასასვლელად რომში ფრეც ჰყოფნით.

■ ჯგუფი

ინგლისი	7	6	0	1	15:2	18
იტალია	7	5	2	0	11:1	17
პოლონეთი	6	2	1	3	7:9	7
საქართველო	6	1	1	4	3:9	4
მოლოდინი	6	0	0	6	2:17	0

დარჩენილი მატჩები: 24 სექტემბერი. მოლოდინი — საქართველო; 7 ნოემბერი. მოლოდინი — პოლონეთი; 11 ნოემბერი. იტალია — ინგლისი, საქართველო — პოლონეთი

დან კრისტან ვიერის მეურვეობა პერსონალურად, ცხადად დაშავების შემდეგ კი თავისუფალი მცველის პოზიციაზე გადავიდა და იქაც თქვა თავისი სიტყვა. მიზანმიმართული იყო შეტევის ჩაშლის შემდეგ ბურთის „გამოტანისას“. საქართველოსთვის ჩვეულებრივად აქტიურობდა და იმარჯვებდა. რამდენჯერმე შეტევაში ჩაერთო და კარის მიმართულებით დაარტყა. პოლის კი, შევეცდები დავიცვა, თუ ვინმე მეორე ტაიმში ბურთის უმისამართო მოგერიებაში დაადანაშაულებს. ვგონებ, ეს გააზრებული სვლა იყო. საქმე ის გახლავთ, რომ იტალიას ჩვენი გუნდი საჯარიმოსთან ჰყავდა მიჯაჭვული. მეტოქის ტემპის დაგლეხას და თამაშის მოედნის ცენტრში გადატანას ქართველები ვერც გამოამაშებლებს მიერ ბურთის დაჭერით და ვერც კომბინაციური ტაქტიკით ახერხებდნენ. ამიტომაც იყო, მურთაზი შორს რომ არტყამდა, რათა თანაგუნდელები ბურთს გააჭყოლოდნენ და უფრო მოედნის შუასივრე გადაეგზავნულიყვნენ.

**ახალგაზრდები 2
იტალია 0**

**ყველაფერი.
რასაც
ფეხბურთი
ჰქვია!**

ბრძოლა. ბრძოლა და უდიდესი მონდომების სანაცვლოდ უღამაზესი გოლები. დიდებული შეიკრები. მცირედით გაწვლილი 45 წუთი, რომელმაც ყველაფერი დაიტია. ყველაფერი, რასაც ჯამში ფეხბურთი ჰქვია: ორი გოლი, ორი გაფრთხილება, სამი გაბეჭება, სუთი შეცვლა და ვინ მოთვლის, კიდევ რამდენი რამ.

იხილეთ შესაბამისი გვერდი

მურთაზ დეოდანაშაულის ფოტო

საპარტიზო 2.0 ინტალი

მასპინძელი: პრესბიტერი (გორჯი 85), კოკო, ტაქინარდი (გზაგარეშე 85), სარტორი, გრანდონი, ბაიანი, ლუარაღი, ფორე (გენტონა 85), ბელუჩი (საპარტიზო 2.0) კინაძე (85), 2.0 კინაძე (64)

მასპინძელი: ზირაქიშვილი, ფორე
 რია, ტაქინარდი, სარტორი, გორჯი
 მასპინძელი: ფორე, კოკო, ბაიანი

სად იყოს ჰაბანონი?

პრესკონფერენცია აღარ გამართულა, მიზეზი ვასკები — ყველა დაბალი...
 სკენი ექვსეული თაგანთან დაჯიჯივნიშდა ოქროს სტუქვიზი — რათქმის უნდა, ტიქვიის თამაშით კმაყოფილი ვარ. ფაქტობრივად, ჩემი და-ვალა მთლიანად შეასრულეს. ყურადღე-ბა უმთავრესად ბრილიანზე გაგამახვილე. ჩვენებმა იტალიელებს არაფერი დაუთმეს. ის კი არა, არაერთ ეპიზოდში სჯობდნენ კიდევ ეს კი იმის დასტურია, საკმაოდ ნი-ჭიერი ახალგაზრდობა რომ გვეზრდება.
 — მარტო ბრილიან საკმარისა?
 — ჩემი აზრით, გამარჯვება სწორედ ბრილიან მოგვიტანა. რაც შეეხება ტაქ-ტიკურ მხარეს, იტალიელებმა, ჩემი აზ-რით, კარგად გააკეთეს ყველაფერი. ასე ვთქვათ, ტაქტიკურად თანაბარი თამაში იყო. ჩემი გამარჯვება უპირველესად იმან განაპირობა, რომ ქართველებს უფ-რო გვიწინდელი თამაშობა მათ უარმა-ტებული მატჩის შემდეგ გუნდი საამი-სოდ მზად გახლდათ.
 იტალიის ნაკრების მთავარი მწერ-ტორი უფრო ლაპროვი იყო:
 — ძალიან კარგი შთაბეჭდილება და-ტოვეს ქართველებმა და მანც გავიგებე-ლი ვარ, ჩვენ არ უნდა წავეკურო. ეტყობა, მეტმა თაგანდაჯივნილობამ დაგვლუბა. იტალიელთა ფორვარდი ლუკარელი განსაკუთრებული იყო.
 — მე არანაირად არ ველოდი ქარ-ველების მედარ წინააღმდეგობას და ას-ეთ გამართულ თამაშს. მით უფრო, რომ არცერთ მათ ნი მოუგეთ და მნიშვნე-ლოვანი ფსიქოლოგიური უპირატესობას ვფლობდით. მოგება მეტად გვიწინდო-და, თუმცა თქვენებმა გამოაცხეს. ეს ნაკ-რები იტალიაში შეხვედრის შემდეგ სე-რიოზულად გაძლიერებულა. განსაკუთ-რებით ნი, ფორეგერია მომეწონა.
კობა ინსასარძე

გიორგი კინაძე არც გრანდონის შლავგაუშვს ეპუება

მასპინძე მზინძაძე რუსთავიდან

მაშინ, როცა ამ სტრუქტურებს ვწერდდი, საქართველოს ნაკრები მსოფლიოს სა-მგზის ჩემპიონ იტალიას უძალიანდებო-და. სიამართლეს ვიტყვი, დიდი ვერაფე-რი ხვედრი ვახლდათ: წლები გაივლის, იქნებ ათწლეულებიც და იტალიელები მეორედ ან გვეწვევიან, ან — არა. იმ წუთებში კი ცხრა მთის იქიდან თბი-ლისს მიახლოებული იტალიელები ჩე-მგან ათამდე კილომეტრით თუ იყენენ დაშორებულნი და გენგავთ, დამძრახეთ, არა ვანობდი. მიზეზი? ის დიდი სიზარ-რული, რომელიც გუცავება და მისმა ახალგაზრდულმა ნაკრებმა გეგანუქა, ის სიამაყე რასაც მეც შეეუერთდი.
 ასეა ყოველთვის: ნებისმიერ საქმეს შეგვიძლება სუსტისგან წინასწარ გა-მითქმული გამარჯვების რწმენა არასე-რიოზულად აღიქმება. ასე იყო ახლაც. მას შემდეგ, არცერთ ახალგაზრდებს შორის მსოფლიოს ჩემპიონმა ნი რომ მოგვიკო, დიდი დრო გავიდა. ჩვენმა ახა-ლგაზრდულმა ის კომპარტი მალე დაი-ვიწყა. თუმცა ქართველთა მიერ წინ გა-დადგმული ნაბიჯები ვერ კიდევ მორი-დებული, ჩვილისა ვახლდათ. აი, რატომ არ გვეწმნა ჩვენი ტაქტიკების მოგება, თუმცა კი გულით გვეწმნა.
 მრუდმწიფები მაინც ბევრი გამოდგა. მათ რუსთავის „ფოლადის“ სტადიონი პირთამდე შევაგეს. და ეს მაშინ, როცა ეროვნული გუნდის მატჩზე შეღწევა ვი-ნდა, არ ვინდა, ცაიტნოტში გამოყეფ-ბა.
 გუცავება მეტროლი შემაღვენლობა ირჩია — დაცვისთვის გარჯილი ფეხ-ბურთულები შემტვეთა ფსიქოლოგიით. სამარტყოთა შორის დარჩნენ საჯაია და ქებაძე, სამაგვიროდ, პირველად მო-ხვენდნ ბირითადმი ადექსიმე და ზირა-ქიშვილი. პირველმა მწერტუნელს წინა-მა გაუმართლა, მეორემ ვერა. გუცავებაც არ დაყოვნა: უკვე მე-17 წუთზე მისი შეცვლა დააპირა და სამ წუთში კიდევ გამოცვალა.
 თამაშის პირველი წუთები საცსებით მოსალოდნელი შინარსისა გამოდგა. ქ-რთველები ვერაც შორს იყენენ ფოლა-დისებრ გამოწრთობილი ხასიათის იმ სიმტკიცისგან, დროადრო რომ დაეუ-ფლათ და აპოვეად ფორცხვერიაში გამო-ისახა, თამაშის დამთავრებამდე 25 წუ-თით აღრე კოკოსგან უსამართლოდ შე-ურაცხყოფილმა ნაცად მოკრივესავით რომ დაუშინა მას მუმტები.
 გუმინდელ მოგებას წინ ბევრი ოფ-ლისდერა, არაერთი ღამის ტეხვა და ფიქრიანი შრომა უძლოდა. მაინც კი, ისე გამოჩნდა, თითქოს ამ გამარჯვების რწ-მენა მინდორზე ვამიწამ შექმნილი თა-ვდაჯივრებით ჩამოქნა და თადაუზოგა-

ლევან ქებაძის ამ დარტყმამ იტალიელებს ბოლო მოუღო

აშვეთიამ მარცხნა ფრთაზე მტეველები გააბითურეს, მერე საჯარმის მარჯვე-ნა მისადგომებთან კინაძეს მისცეს, ამან ოდნავ მარჯვენაც წაიწია და ბუფონს მოჭრილი აბრაგანი ვა-დუკიდა. მერე კი ისევ მარცხნა ფლანგი, ნა-ცნობ ადვილას მოქე-ზნილი კინაძე და ამის დაყოვნებულ დავორე-ბულზე ქებაძის უზუ-სტესი ჩაქუჩისებრი დარტყმა.
 ვეწვეთა გირთა ვა-მორჩევა. ამ თამაშს ბევრი ემირი ჰყავს. ბე-ერი კი არა, უკლებ-ლივ ყველა. ყველამ მოიკო ეს თამაში, მშ-ვიდმა, სანდო-საიმელო გეარამამემ, ლუკარე-ლიზე აკრულმა სილა-გამემ, დამხდვევმა და თითქმის გაუვალმა ცქიტოშვილმა, ყველ-განმოყოფმა დიდავამ და ხუჯაძემ, შეცვლაზე ბრწყინვალედ ჩართუ-ლმა, თამაშში სიმწ-ვავის შემტანმა ქება-ძემ, ორი გოლის შე-მოქმედმა კინაძემ, ბო-ლომდე დახარჯულმა ადექსიმემ, დარტყმე-ლმა და მოასე მუ-ჯირმა, რვაფეხა დრი-ბლიორმა ფორცხვერი-ამ, უგოლოდ გარჯი-ლმა მეგოლე აშვეთი-ამ და სხვებმაც — თა-ვის გამოსახინდელ ნაკ-ლები დრო რომ ჰქო-ნდათ. არ დაგავიწყ-დეს მთავარი: ჩვენი იარების ბოლოდრო-ინდელი მალამო — ფეხბურთელის ტე-ვლებური ალოშერჩე-ნილი, ცოდნას დაწა-ფებული ვოვა გუცა-ვი, მისი თანაშემწენი და მართლა შემწე ბო-ლომდე მხარჩამოუგ-დები რევაზ მოტუა-შვილი... აი, ისინი, ვი-სითაც გვეამაყება. გვეამაყება, რომ მსო-ფლიოს უძლიერესი ლიგის ახალგაზრდულ

CRYSTAL

USHBA

40%vol 0,5L

VODKA

PRODUCT OF GEORGIA არაჩი "USHBA" LTD TBILISI

